

[Viggo Starcke.]

fra de sidste krige har vist, at procenten af desertører, procenten af femtekolonnefolk og procenten af tilfælde af pludseligt sammenbrud og udbrud af smitsom panik er langt større i de tvangsudskrevne hære end i de frivillige.

Om selve beredskabet vil jeg gerne sige dette, at det er meget vigtigt. Det er en videre udvikling af hjemmeværnstanken, dette at sprede et net udover hele landet, at knytte forsvaret sammen med hjemmene; dette, at soldaterne bor hjemme, spiser hjemme, har meget store fordele derved, at beredskabet da er tilstede over hele landet i en tid, hvor man kan vente angreb hvor som helst og når som helst. Nu holdes mandskabet inde udover den egentlige uddannelsesetid, væsentligt i kaserne og lejre, i 12 måneder udover de 6 måneders uddannelse, og hensigten med dette er at have et beredskab, som skal kunne træde i kraft som afværgeforsvar ved pludselige overfald.

Kaserneerne har visse fordele, men de har også i den givne situation store ulemper. De er meget udsat for pludselige bombeangreb og for sabotage, der kan sætte hele styrken ud af spillet netop i angrebets allerførste fase. Det er vigtigt, hvis man vil have et forsvar, at hele forsvaret er i beredskab og ikke blot en årgang af det. Forsvaret står og falder efter vort skøn med beredskabet. Det må kunne træde i kraft med samme hurtighed, som politiet rykker ud, som brandvæsenet rykker ud, og man må ikke regne med forudgående varsel. Beredskabsordningen vil give Danmark et bedre forsvar, end der selv med de største ofre kan opnås på det nuværende grundlag, og ordningen vil, selvom der ydes et ordentligt vederlag til personellet, give meget store besparelser. Dette er en dansk løsning og ikke en løsning, hvorved vi efterlader stormagterne og laver stormagtshær en miniature.

Jeg vil gerne nævne, at spredningen udover hele landet ikke blot skal omfatte mandskabet indenfor infanteriet, men også indenfor artilleriet, panservåbnet og måske andre våbenarter, dog således at der må gælde særlige ordninger for søværnet og for luftværnet. Vi ønsker, at der skal kunne foretages en lynmobilisering af det spredte mandskab. Vi ønsker, at de ligesom i Schweiz skal have deres våben med hjem, deres udrustning med hjem, deres ammunition med hjem og eventuelt konserver for så og så mange dage.

Uddannelsen skal foregå i hjemegnen, hvor øvelsespladser kan lejes eller købes.

En særordning må findes for København og de tyndt befolkede egne, og selve opbygningen fra deling og videre op foregår efter de normale militære principper. De tunge våben, kanoner, tanks og specialkøretøjer, bør også spredes på grund af faren for en pludselig ødelæggelse af koncentrationerne af dem. Derfor foreslår vi, at der bygges bunkers, hvor disse våben kan stå, så de hurtigt kan rykke ud, og at der bygges en mindre bygning ovenpå, hvor specialmandskabet kan bo hos deres våben, bevogte dem og være beredt til at bruge dem, og i det øjeblik de skal bruges, rykker de ud, og så står hele anlægget parat til civilforsvaret. Vi ønsker, at stabene skal gøres mobile, for at ikke nogle få sabotører skal kunne lamme hele centralnervesystemet i vort forsvar. Beredskabet og spredningsprincippet harmonerer med frivillighedsprincippet.

Kasernebyggeriet standses. I ældre tid boede soldaterne hjemme i deres hjem eller indkvarteredes hos borgerne i garnisonsbyerne. Senere, som følge af visse uegnede opholdssteder, overtog kommunerne ved licitation denne opgave og senere igen staten igennem kaserneerne. Kaserneerne har en tredobbelt funktion: dels at være uddannelsessteder, dels at være opholdssteder eller underbringelsessteder og dels at være mobiliseringssteder, og alle disse tre funktioner byder på store fordele, men der er den ulempe ved det, at kaserneerne indbyder til sabotage, og at de er et særdeles fristende mål for flyvere i dag. Det er en ulempe, at de ikke kan erstatte hjemmene, og det kammeratskab, som kan bygges op på en kaserne, findes også i hjemmeværnene og i hjemegnen. Endelig er den nuværende lange, uproduktive beredskabsperiode sløvende og nedbrydende. Vi mener, at kaserneerne er farlige, og ved at standse kasernebyggeriet får vi materialer tilovers til boligbyggeri, arbejdskraft til boligbyggeri og arbejdskraft til produktionen, og vi får yderligere befalingsmænd til uddannelse, d. v. s. at man derigennem kan løse en hel del af de ydre problemer sammen med de indre problemer.

Rationaliseringen af uddannelsen bør bygges op på moderne principper, så at man eventuelt forud for tjenestetiden kan specialisere sig eller tage korrespondancekursus, brevscole, radiokursus i tekniske fag, skydekursus, legemsøvelser, idræt, således at man erhverver et certifikat, der kan spare for første klasse i rekrutskolen. Under uddannelsen kan der aflægges prøver, og dette system vil frigøre yderligere befalings-